

Þriðjudagurinn, 4. apríl 2017

Álit nr. 4/2017

Samkeppnishömlur á eldsneytismarkaði Álit til Flutningsjöfnunarsjóðs

I. Tilfni álits

Álit þetta er eitt af fjórum opinberlega birtum álitum þar sem Samkeppniseftirlitið fer þess á leit við tiltekin stjórnvöld að þau leggi sitt af mörkum til þess að stuðla að bættri samkeppni á eldsneytismarkaði.¹ Álitin eru birt í tengslum við markaðsrannsókn Samkeppniseftirlitsins á eldsneytismarkaðnum. Er þau sett fram eftir umsagnarferli þar sem hagsmunaaðilum og stjórnvöldum gafst kostur á að gera athugasemdir við frummat Samkeppniseftirlitsins, sem birt var með skýrslu í lok árs 2015.² Miðar rannsóknin að því að koma auga á samkeppnishömlur á markaðnum og grípa til aðgerða til að draga úr þeim.

Með þessu áliti beinir Samkeppniseftirlitið því til Flutningsjöfnunarsjóðs að tryggt verði að sjóðurinn miðli ekki upplýsingum til keppnauta á eldsneytismarkaði, sem til þess eru fallnar að skaða samkeppni. Í því felst að gerðar verði breytingar á tiltekinni upplýsingamiðlun af hálfu sjóðsins.

Álitið beinist að afmörkuðum atriðum í starfsemi Flutningsjöfnunarsjóðs og felur ekki í sér almennt mat á núverandi fyrirkomulagi við flutningsjöfnun, tilvist Flutningsjöfnunarsjóðsins sem slíks eða skipulagi hans að öðru leyti.

Álitið er sett fram með stoð í c-lið 1. mgr. 8. gr. samkeppnislaga nr. 44/2005, en samkvæmt ákvæðinu hefur eftirlitið það hlutverk að gæta þess að aðgerðir opinberra aðila takmarki ekki samkeppni og benda stjórnvöldum á leiðir til að gera samkeppni virkari og auðvelda aðgang nýrra keppnauta að markaði.

---

¹ Álitin eru þessi:

Álit nr. 1/2017, Álit til umhverfis- og auðlindaráðherra um skipulagsmál og úthlutun lóða.

Álit nr. 2/2017, Samkeppnishömlur á eldsneytismarkaði. Álit til Reykjavíkurborgar vegna skipulagsmála.

Álit nr. 3/2017, Samkeppnishömlur á eldsneytismarkaði. Álit til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra.

Álit nr. 4/2017, Samkeppnishömlur á eldsneytismarkaði. Álit til Flutningsjöfnunarsjóðs.

² Rit nr. 2/2015, Markaðsrannsókn á eldsneytismarkaðnum – Frummatsskýrsla.

Samhliða hefur Samkeppniseftirlitið beint því til ráðherra samgöngu- og sveitarstjórnarmála að hann beiti sér fyrir því að ákvæðum laga nr. 103/1994, um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara, verði breytt á þann veg að skipan í stjórn sjóðsins verði með öllu óháð fyrirtækjum sem starfa á eldsneytismarkaðnum. Einnig er mælt til þess að hann tryggi að Flutningsjöfnunarsjóður miðli ekki upplýsingum til keppinauta á eldsneytismarkaði, líkt og gert er í álitinu.³

II. Málsmeðferð

Þann 6. júní 2013 hóf Samkeppniseftirlitið markaðsrannsókn á íslenska eldsneytismarkaðnum, sbr. heimild í c-lið 1. mgr. 16. gr. samkeppnislaga nr. 44/2005, með síðari breytingum, sbr. og 2. mgr. 16. gr. laganna og reglur Samkeppniseftirlitsins nr. 490/2013, um markaðsrannsóknir. Markmið rannsóknarinnar er að greina mögulegar samkeppnishömlur og bæta samkeppnisumhverfi á mörkuðum þar sem ástæða er til að ætla að aðstæður eða háttsemi séu fyrir hendi sem koma í veg fyrir, takmarka eða hafa skaðleg áhrif á samkeppni almenningi til tjóns, sbr. 2. gr. áðurnefndra reglna Samkeppniseftirlitsins nr. 490/2013. Beinist markaðsrannsóknin bæði að þeim fyrirtækjum sem störfuðu á eldsneytismarkaðnum við upphaf rannsóknarinnar og þeim opinberum aðilum sem áhrif kynnu að hafa á markaðnum, sbr. 1. gr. áðurnefndra reglna nr. 490/2013.

Þann 30. nóvember 2015 gaf Samkeppniseftirlitið út frummatsskýrslu vegna markaðsrannsóknarinnar. Þar var að finna frummat Samkeppniseftirlitsins á því hvort til staðar væru aðstæður eða háttsemi á íslenska eldsneytismarkaðnum sem hefðu skaðleg áhrif á samkeppni almenningi til tjóns. Jafnframt voru í skýrslunni reifaðar mögulegar úrbætur í þeim tilvikum þar sem Samkeppniseftirlitið taldi aðstæður eða háttsemi skaða samkeppni.

Í frummatsskýrslunni var m.a. tekið til sérstakrar skoðunar hvort regluverk og framkvæmd stjórnvalda gæti haft skaðleg áhrif á samkeppni og þá hvernig, s.s. með tilliti til ólíkra áhrifa þeirra á fyrirtæki sem þegar væru á markaði og þau fyrirtæki sem ætluðu sér hugsanlega inn á markaðinn, sbr. nánar umfjöllun í 8. kafla skýrslunnar. Þau atriði sem fjallað var sérstaklega um í þessu sambandi í frummatsskýrslunni voru eftirfarandi:

1. Skipulagmál og lóðaúthlutanir sveitarfélaga,
2. flutningsjöfnun olíuvara,
3. opinber innkaup,
4. undanþáguheimild fyrir samstarfi keppinauta skv. 15. gr. samkeppnislaga,
5. löggjöf um endurnýjanlegt eldsneyti og
6. eldsneytishóp orkusparnefndar.

---

³ Sjá álit nr. 3/2017, Samkeppnishömlur á eldsneytismarkaði. Álit til samgöngu- og sveitarstjórnarráðherra.

Það var frummat Samkeppniseftirlitsins að tilteknaðar aðstæður og/eða háttsemi sem tengdust regluverki og framkvæmd stjórnvalda takmörkuðu eða hefðu skaðleg áhrif á samkeppni á eldsneytismarkaðnum, sbr. nánar kafla 8 í skýrslunni. Á grundvelli frummatssins taldi Samkeppniseftirlitið jafnframt ýmis rök hníga að því að gerðar yrðu breytingar á tilteknum þáttum sem vörðuðu opinbera aðila sem miðuðu að því að efla og virkja samkeppni og þar með bæta hag almennings.

Við birtingu frummatsskýrslunnar kallaði Samkeppniseftirlitið eftir sjónarmiðum og athugasemdum um frummatið frá fyrirtækjum sem starfa á markaðnum, viðskiptavinum þeirra, neytendum og opinberum aðilum. Bárust Samkeppniseftirlitinu sjónarmið frá 22 aðilum varðandi hina ýmsu þætti frummatsskýrslunnar og eru þau birt á heimasíðu Samkeppniseftirlitsins.⁴ Verður vísað til þeirra sjónarmiða eftir því sem við á hér á eftir.

Þann 20. september 2016 hélt Samkeppniseftirlitið opinn fund í tengslum við markaðsrannsóknina þar sem hagsmunaaðilum og öðrum var gefið færi á að koma á framfæri frekari sjónarmiðum um frummatsskýrsluna, sbr. 8. gr. reglna nr. 490/2013. Á fundinum voru mismunandi viðhorf hagsmunaaðila rædd og áttu sér stað umræður um mögulegar samkeppnishindranir og hugsanlegar úrbætur á eldsneytismarkaðnum.⁵

Í umfjölluninni hér á eftir verða raktar meginniðurstöður frummatsskýrslu Samkeppniseftirlitsins um þær samkeppnishindranir er varða Flutningsjöfnunarsjóð sem fjallað var um í rannsókninni, fulltrúa olíufélaganna og upplýsingagjöf til og á milli olíufélaganna í gegnum sjóðinn. Þá verða framkomin sjónarmið aðila reifuð og að lokum tekin afstaða til þess hvort það mat Samkeppniseftirlitsins sem fram kom í frummatsskýrslunni hafi breyst að einhverju leyti eða standi óhaggað. Að endingu verða tilmæli Samkeppniseftirlitsins sett fram.⁶

III. Niðurstöður

1. Frummat Samkeppniseftirlitsins

Líkt og rakið var í frummatsskýrslu Samkeppniseftirlitsins hafa samkeppnisyfirvöld um nokkurra ára skeið bent á að tilvist flutningsjöfnunar ásamt fyrirkomulagi Flutningsjöfnunarsjóðs, þ. á m. stjórnarseta fulltrúa olíufélaganna og upplýsingagjöf til og milli olíufélaganna í gegnum sjóðinn, stríði gegn markmiði samkeppnislaga. Í því sambandi var í frummatsskýrslunni m.a. vísað til álits samkeppnisráðs nr. 11/1995, vegna erindis Skeljungs hf. varðandi ákvæði laga um jöfnun á flutningskostnaði olíuvara, erindis Samkeppniseftirlitsins til þáverandi viðskiptaráðherra frá 9. janúar 2008 vegna vinnu

---

⁴ Öll sjónarmið sem bárust hafa verið birt á vefsíðu Samkeppniseftirlitsins: <http://www.samkeppni.is/samkeppnisreglur/markadsrannsokn/>.

⁵ Uptaka af fundinum hefur verið birt á vefsíðu Samkeppniseftirlitsins: <http://www.samkeppni.is/samkeppnisreglur/markadsrannsokn/>.

⁶ Í frummatsskýrslunni sjálfri er að öðru leyti að finna ítarlega umfjöllun um markaðsrannsóknina sem slíka, fyrri afskipti samkeppnisyrvalda og eftirfylgni vegna einstakra þátta sem tengjast regluverki og framkvæmd stjórnvalda varðandi eldsneytismarkaðinn, svo og fyrri sjónarmið hagsmunaaðila varðandi regluverk og framkvæmd stjórnvalda og frummat Samkeppniseftirlitsins. Um þessi atriði vísast að mestu til frummatsskýrslunnar, sbr. einkum 8. kafla hennar, bls. 249 o.áfr.

starfshóps ráðuneytisins um fyrirkomulag flutningsjöfnunar og skýrslu Samkeppniseftirlitsins nr. 2/2008 *Öflug uppbygging - Opnun markaða og efling atvinnustarfsemi.*⁷

Í frummatsskýrslunni er leitt að því líkum að regluverkið í kringum stjórnskipan sjóðsins annars vegar og framkvæmd Flutningsjöfnunarsjóðs hins vegar hafi skapað aðstæður á eldsneytismarkaðnum sem hefðu skaðleg áhrif á samkeppni. Í því sambandi voru rakin ýmis atriði sem tengdust starfsemi og lagaumhverfi Flutningsjöfnunarsjóðs sem leiddu til flæðis upplýsinga milli keppnauta og yki samkeppnishamlandi gagnsæi á eldsneytismarkaðnum, sbr. nánar kafla 5.7 í frummatsskýrslunni. Í fyrsta lagi afhenti Flutningsjöfnunarsjóður olúfélögunum í hverjum mánuði upplýsingar um samanlagða sölu félaganna á helstu eldsneytistegundum. Í öðru lagi væri í ársreikningi Flutningsjöfnunarsjóðs að sjá nákvæmar upplýsingar um sölutölur hvers og eins olúfélags árið á undan, flokkað eftir einstökum eldsneytistegundum. Taldi Samkeppniseftirlitið að upplýsingagjöfin minnkaði óvissu hvers olúfélags um stöðu sína á markaðnum. Hún yki gagnsæi og auðveldaði starfandi fyrirtækjum að samhæfa hegðun sína.

Jafnframt benti Samkeppniseftirlitið á að í lögum um jöfnun á flutningskostnaði olúvara væri að finna heimild fyrir ráðherra til að skipa í stjórn sjóðsins m.a. fulltrúa frá hverju olúfélagi sem annaðist olúdreifingu í öllum landshlutum. Lagaumhverfið gerði þannig ráð fyrir að fulltrúar olúfélaganna gætu setið saman í stjórn sjóðsins eða þeir tilnefnt sameiginlega einn fulltrúa. Engin efnisleg rök væru hins vegar fyrir beinni aðkomu fyrirtækjanna að þessum vettvangi og stuðlaði hið opinbera þannig að því að lykilstjórnendur keppnauta hittust reglulega til að vinna saman að málefni sem með beinum hætti tengdist starfsemi þeirra á markaði. Slíkt væri sérstaklega áhættusamt á fákeppnismarkaði og hefði að mati Samkeppniseftirlitsins skaðleg áhrif á samkeppni.

Í frummatsskýrslunni var jafnframt að finna almenna umfjöllun um tilgang flutningsjöfnunar olúvara, fyrirkomulag við innheimtu flutningsjöfnunargjaldsins og greiðslur úr Flutningsjöfnunarsjóði. Þar kom m.a. fram að þeir innflytjendur sem annast innanlandssölu í öllu landshlutum greiði flutningsjöfnunargjald af sölu í hverjum mánuði eigi síðar en síðasta virka dag að þremur mánuðum liðnum frá lokum solumánaðar. Á sama tíma væri endurgreiddur sá flutningskostnaður sem til hefði fallið á sama tímabili samkvæmt skilgreiningu stjórnar sjóðsins á flutningskostnaði á hverjum tíma. Aðilarnir greiddu því nettó í sjóðinn eða fengju eftir atvikum greitt nettó úr sjóðnum þegar þannig stæði á.

Öðru máli gegndi um innflytjendur sem ekki önnuðust sölu í öllum landshlutum. Þeir greiddu flutningsjöfnunargjald við innheimtu aðflutningsgjalda miðað við innflutt móttekið magn. Kæmi til þess að þessir aðilar ættu rétt á endurgreiðslu úr sjóðnum vegna flutninga gætu þeir sótt um endurgreiðslu. Leiddi fyrrgreint jafnframt til þess að innflytjendur sem ekki ættu rétt á endurgreiðslu úr sjóðnum fengju að jafnaði þremur mánuðum skemmri gjaldfrest en þeir innflytjendur sem ættu rétt á endurgreiðslu. Var það frummat Samkeppniseftirlitsins að fyrirkomulag flutningsjöfnunar væri nokkuð flókið, sér í lagi ef tekið væri mið af frekar háum rekstrarkostnaði sjóðsins og tiltölulega lágum

---

⁷ Nánari umfjöllun um þetta og önnur afskipti samkeppnisyfirvalda af tilvist flutningsjöfnunar og fyrirkomulag Flutningsjöfnunarsjóðs er að finna í kafla 8.2.4 í frummatsskýrslu Samkeppniseftirlitsins á bls. 264 o.áfr.

nettóútgreiðslum úr sjóðnum. Ef horft væri til landsvæða og hvernig flutningsjöfnun skiptist milli landshluta væri ljóst að neytendur á höfuðborgarsvæðinu og Reykjanesi greiddu mun meira til sjóðsins en þeir fengju til baka en aðrir landshlutar væru eða ættu að vera viðtakendur.

Við vinnslu markaðsrannsóknarinnar var jafnframt óskað eftir álitum dr. Gylfa Magnússonar, dósentis við viðskiptafræðideild Háskóla Íslands um Flutningsjöfnunarsjóð olíuvara. Nánar tiltekið var óskað eftir hagfræðilegu álitum á tveimur atriðum. Annars vegar var óskað eftir almennu mati á þeim áhrifum sem flutningsjöfnun á olíuvörum gæti haft á samkeppni á eldsneytismarkaðnum og hins vegar mati á því, ef flutningsjöfnun hefði skaðleg áhrif á samkeppni á eldsneytismarkaðnum, á hvaða hátt væri hægt að jafna flutningskostnað olíuvara með sem minnstum skaða. Meginniðurstöður í álitum Gylfa varðandi fyrri atriðið voru þær að áhrif flutningsjöfnunar á samkeppni á eldsneytismarkaðnum væru tvenns konar. Annars vegar batnaði að einhverju marki staða þeirra keppinauta á markaðnum sem seldu olíuvörur í dreifbýli, samanborið við þá sem seldu slíkar vörur í þéttbýli (verðbjögun). Á hinn bóginn leiddi upplýsingagjöf samkvæmt núverandi fyrirkomulagi að öllum líkindum til slæmra áhrifa á samkeppni á eldsneytismarkaðnum á landinu í heild sinni. Þegar fyrri atriðið væri metið þá taldi Gylfi eitt olíufélaganna, N1, hafa sérstöðu að því leyti að vægi dreifbýlis í starfsemi fyrirtækisins væri talsvert meira en hinna olíufélaganna sem greiddu í sjóðinn. Fyrir vikið væri það alla jafna eina fyrirtækið sem fengi greitt meira úr Flutningsjöfnunarsjóði en svaraði gjaldi til sjóðsins. Hin þrjú olíufélögin skiluðu því meiru til sjóðsins en þau fengju úr honum. Þá tók Samkeppniseftirlitið undir það með Gylfa að í því sambandi væri mikilvægt að hafa í huga að í öllum tilfellum væri um tiltölulegar lágar upphæðir að ræða. Þannig næmu nettógreiðslur nokkrum tugum miljóna króna á ári, sem Gylfi taldi lítið í hlutfalli við heildarveltu hvers fyrirtækis. Þetta væru einnig lágar fjárhæðir í samanburði við heildarflutningskostnað olíufélaganna.⁸

Í frummatinu var tekið undir það sem fram kom í álitum dr. Gylfa Magnússonar um að reglur Flutningsjöfnunarsjóðs byggðu á nokkuð flóknum og torskildum reiknireglum. Var jafnframt bent á að það hlyti að koma til álita að nota mun einfaldari og gagnsærri reglur um greiðslur úr sjóðnum. Slíkt væri að auki í samræmi við útgefna stefnu þáverandi ríkisstjórnar um einfaldara regluverk fyrir atvinnulífið. Líkt og Gylfi benti á í álitum sínum þá væru engar skýrar vísbendingar um að fyrirkomulag flutningsjöfnunar olíuvara með Flutningsjöfnunarsjóði, sem byggði á byggðarsjónarmiðum, væri best til þess fallið að jafna flutningskostnað olíuvara í landinu. Því væri ólíklegt að þetta fyrirkomulag væri besta leiðin til að taka á vanda slíkra staða þótt hún gæti bætt stöðuna. Eins og Gylfi nefndi í álitum sínum væru ýmsar aðrar leiðir færar til þess að ná byggðamarkmiðum heldur en með niðurgreiðslum á flutningskostnaði olíuvara. Í því sambandi var nefnt að horfið hefði verið frá jöfnun flutningskostnaðar á sementi. Kerfið þótti barn síns tíma og frekar horft til þess að stuðla að þróun og hagsæld dreifðari byggða með almennum styrkjum.

Með vísan til alls framangreinds, sbr. einnig nánari umfjöllun í frummatsskýrslu á bls. 260 og áfram, var það frummat Samkeppniseftirlitsins að færa mætti fyrir því sterk rök að nauðsynlegt væri að löggjafinn tæki með heildstæðum hætti til endurskoðunar umgjörð og/eða tilvist Flutningsjöfnunarsjóðs. Í öllu falli væri afar brýnt að breyta framkvæmd og

---

⁸Álit Gylfa Magnússonar er að finna í viðauka D.1. með frummatsskýrslu og er aðgengilegt á heimasíðu Samkeppniseftirlitsins. Sjá: <http://www.samkeppni.is/samkeppnisreglur/markadsrannsokn/>

ákvæði laganna sem stuðlaði að samkeppnishamlandi upplýsingagjöf til olúfélaganna. Þá væri nauðsynlegt að draga sem kostur væri úr upplýsingum sem olúfélögin fengju frá Flutningsjöfnunarsjóði olúvara, s.s. tölur um markaðshlutdeild. Á fákeppnismörkuðum auðveldaði slík upplýsingamiðlun samhæfða hegðun. Jafnframt þyrfti að breyta lögum um flutningsjöfnun olúvara þannig að skýrt væri að stjórn sjóðsins væri óháð olúfélögunum og þar með gæti hún ekki verið vettvangur samskipta á milli keppinauta á eldsneytismarkaðnum.

2.

Sjónarmið og umsagnir aðila

2.1 N1 hf.

Í athugasemdum N1 hf. (hér eftir N1) varðandi frummatsskýrsluna, dags. 16. mars 2016, kom fram að félagið teldi að skoða mætti umgjörð Flutningsjöfnunarsjóðs meðal annars með hliðsjón af þeim sjónarmiðum sem rakin væru í frummatsskýrslu Samkeppniseftirlitsins. Þó skyldi það haft í huga að jöfnun flutningskostnaðar skipti ýmsa aðila á landsbyggðinni verulegu máli sem vegna flutningsjöfnunarinnar fengju eldsneyti á hagstæðara verði en ella. Teldi félagið rétt að sýna sjónarmiðum þeirra skilning sem teldu það mikilvægt að landið væri allt í byggð og að skapa þyrfti grundvöll fyrir fjölbreytta atvinnustarfsemi utan höfuðborgarsvæðisins.

Sú upplýsingamiðlun sem ætti sér stað á vegum Flutningsjöfnunarsjóðs væri ekki mikið meiri en sú sem ætti sér stað á erlendum mörkuðum og mætti deila um hversu skaðlegar samkeppni þær upplýsingar væru. Í ljósi áhyggna Samkeppniseftirlitsins af því að samhæfing keppinauta ætti sér stað í gegnum Flutningsjöfnunarsjóð mætti vel hugsa sér að stjórnkerfi Flutningsjöfnunarsjóðs yrði tekið til endurskoðunar.

2.2. Olís hf.

Í athugasemdum Olís hf. (hér eftir Olís) við frummatsskýrsluna, dags. 16. mars 2016, var tekið fram að nokkrum sinnum á síðustu rúmlega tveimur áratugum hefðu komið fram hugmyndir á Alþingi um að leggja niður Flutningsjöfnunarsjóð olúvara, en þær aldrei náð fram að ganga. Í öllum tilfellum hefði Olís gefið þá umsögn til þingsins að leggja bæri sjóðinn niður.

2.3. Samtök atvinnulífsins

Í athugasemdum Samtaka atvinnulífsins, var tekið undir það frummat Samkeppniseftirlitsins að eðlilegt væri að taka til endurskoðunar lög um jöfnun flutningskostnaðar olúvara.

Samkeppniseftirlitinu barst jafnframt nýlega afrit af bréfi Samtaka atvinnulífsins til atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytisins, dags. 14. desember 2016, þar sem tekið var undir mikilvægi þess að lögin yrðu endurskoðuð og tekið mið af framkomnum ábendingum um að kerfið yrði einfaldað og gert gegnsærra, og kostnaður við rekstur þess yrði eins lítill og kostur væri. Samtökin hvöttu til þess að lögin yrði endurskoðuð í heild og vildu gjarnan koma að þeirri endurskoðun.

2.4. Viðskiptaráð Íslands

Í athugasemdunum kom fram að Viðskiptaráð Íslands teldi fulla ástæðu til að endurskoða fyrirkomulag við flutningsjöfnun olíuvara og jafnvel leggja Flutningsjöfnunarsjóð niður.

2.5. Atlantsolía ehf.

Atlantsolía taldi að leggja bæri Flutningsjöfnunarsjóðinn niður. Staðan væri sú að Atlantsolía hefði jafnan greitt í sjóðinn en ekki þegið greiðslur úr honum. Þá taldi Atlantsolía að þetta stýritæki væri úrelt og að markaðurinn og samkeppni á honum ætti að geta lifað góðu lífi án jöfnunarsjóða. Það sýndi t.d. sementsmarkaðurinn, en flutningsjöfnunarsjóður sements hefði verið lagður niður.

2.6. Flutningsjöfnunarsjóður

Í athugasemdum Flutningsjöfnunarsjóðs er frummati Samkeppniseftirlitsins mótmælt í öllum meginatriðum. Að því er varðar upplýsingagjöf sjóðsins til keppinauta, telur sjóðurinn að Samkeppniseftirlitið taki ekki tilliti til þess hvort og þá hvaða upplýsingar væru gefnar á öðrum vettvangi og hvort þær væru sambærilegar og kynnu að hafa skaðleg áhrif. Mætti hér t.a.m. nefna skyldu olúfélaganna til að leggja fram ársreikninga á ósamandregnu formi sem allir hefðu aðgang að. Með nákvæmum upplýsingum úr ársreikningum væri tiltölulega auðvelt að reikna markaðshlutdeild hvers olúfélags um sig sem og að beita ýmsum öðrum samkeppnishamlandi aðgerðum, svo sem að reikna út þolmörk einstakra félaga og til hvaða aðgerða fjárhagslega sterkir aðilar á markaði gætu gripið til að ryðja veikari aðilum af markaði.

Væri það alfarið rangt að í ársreikningi sjóðsins mætti sjá nákvæmar upplýsingar um sölutölur hvers og eins olúfélags árið á undan. Í ársreikningi væri að finna upplýsingar um álögð flutningsjöfnunarsjóðsgjöld á hvert og eitt olúfélag sem og upplýsingar um endurgreiddan flutningskostnað. Það væru allt aðrar upplýsingar en að nákvæmar upplýsingar um sölutölur væru gefnar upp í ársreikningi líkt og Samkeppniseftirlitið héldi fram og alls óvíst hvort hægt væri að lesa úr þeim upplýsingum nákvæmar sölutölur þar sem álögð flutningsjöfnunarsjóðsgjöld gætu breyst innan ársins. Þá væri hvergi að finna í ársreikningi upplýsingar um eldsneyti sem af einhverjum ástæðum væri undanþegið flutningsjöfnunarsjóðsgjaldi né heldur sundurgreiningu upplýsinga eftir ólíkum mörkuðum. Þessar upplýsingar gætu því vart talist nákvæmar eða til þess fallnar að raska samkeppni. Þá vísar sjóðurinn til þess að Hagstofa Íslands gefi út mánaðarlega nákvæmar upplýsingar um innflutning eftir tollanúmerum. Sú flokkaskipting væri svipuð þeirri flokkaskiptingu sem væri grundvöllur upplýsingagjafar Flutningsjöfnunarsjóðs olíuvara. Í ljósi fyrirkomulags við innflutning á olíuvörum væri innflutningur nálægt því magni sem selt væri hverju sinni. Þannig gætu olúfélögin unnið sambærilegar upplýsingar og Flutningsjöfnunarsjóður veiti með því að skoða eigin innflutning í samanburði við innflutning eftir tollskrárnúmerum sem Hagstofa Íslands gæfi út. Þannig mætti lesa út fremur nákvæmar upplýsingar um markaðshlutdeild með því einu að skoða innflutning ákveðinna tollnúmera. Veltir sjóðurinn því upp hvort ekki væri ástæða fyrir Samkeppniseftirlitið til að hefja rannsókn á því hvort þessi upplýsingagjöf, eða önnur, væri til þess fallin að raska samkeppni.

Flutningsjöfnunarsjóður hefði veitt upplýsingar, til þeirra sem hefðu eftir þeim upplýsingum óskað, sem hann teldi rétt og skylt að veita með hliðsjón af upplýsingalögum nr. 140/2012. Þá væri Flutningsjöfnunarsjóði skylt, sbr. 14. gr. fyrrnefndra laga, að veita upplýsingar, væri þess óskað, um þá sjálfa sem lytu opinberri skráningu. Í þeim mánaðarlegu tölum

sem olúfélögin hefðu óskað eftir fengju þau engar upplýsingar um samkeppnisaðila. Þá miðlaði sjóðurinn engum upplýsingum um einstök markaðssvæði né greinanlegum upplýsingum um notendur. Væru þær upplýsingar sem miðlað væri því afar takmarkaðar þegar taka ætti raunverulegar ákvarðanir/eða ekki, sem hefðu áhrif á samkeppni. Færði Samkeppniseftirlitið engin efnisleg rök fyrir því að sú upplýsingagjöf sem lesa mætti úr ársreikningi Flutningsjöfnunarsjóðs eða þær tölur sem olúfélögin fengju mánaðarlega röskuðu samkeppni. Sú röksemd Samkeppniseftirlitsins að með því að olúfélögin hefðu einhverja hugmynd um heildarstærð sína á markaði hefði letjandi áhrif á samkeppni stæðist ekki ein og sér og væri þeirri fullyrðingu því hafnað.

3.

Mat Samkeppniseftirlitsins

Í þessu áliti er tekin afstaða til þess hvort upplýsingagjöf Flutningsjöfnunarsjóðs sé til þess fallin að hindra samkeppni, eins og leitt var líkum að í áðurnefndri frummatsskýrslu Samkeppniseftirlitsins. Í þeirri upplýsingagjöf felst eins og áður segir að sjóðurinn afhendir olúfélögum sem starfa á eldsneytismarkaðnum í hverjum mánuði upplýsingar um samanlagða sölu allra félaganna eftir flokkaskiptingu Flutningsjöfnunarsjóðs, endurgreiddan kostnað vegna flutninga ásamt upplýsingum um heildarsölu viðkomandi félags. Jafnframt liggur fyrir að keppinautar á eldsneytismarkaði nota upplýsingarnar frá Flutningsjöfnunarsjóði sem mikilvæga heimild til þess að áætla hlutdeild sína.

Fyrir liggur að íslenskur eldsneytismarkaður ber ýmis fákeppniseinkenni, eins og ítarlega er fjallað um í frummatsskýrslunni. Í slíku umhverfi er sérstök hættu á að hvers konar upplýsingamiðlun milli keppinauta skaði samkeppni. Eftir því sem slík upplýsingamiðlun verður tíðari, reglubundnari og víðtækari aukast líkur á að hún dragi úr óvissu viðkomandi fyrirtækja um hegðun keppinautanna, sem er ein af meginforsendum þess að virk samkeppni geti átt sér stað.⁹

Við þær aðstæður sem hér er lýst verður að gera þá kröfu til opinberra aðila sem að markaðnum koma, að þeir gæti þess í hvívetna að miðla ekki upplýsingum milli keppinauta. Hér undir fellur hvers konar reglubundin upplýsingagjöf á fákeppnismarkaði sem auðveldar keppinautum að reikna út hlutdeild sína.

Sú upplýsingagjöf sem hér er til umfjöllunar er því ótvírætt skaðleg samkeppni, að mati Samkeppniseftirlitsins. Hún gerir það m.a. að verkum að keppinautar geta séð hvort breytingar á seldu magni á milli mánaða megi rekja til breytinga á heildarsölu allra félaganna eða þá að hlutdeild félagsins sé að minnka (aukast) vegna meiri (minni) samkeppni. Upplýsingagjöfin gerir markaðinn gagnsærri og er til þess fallin að minnka æskilega óvissu hvers félags um stöðu sína á markaðnum og getur þannig dregið úr sjálfstæði þeirra og raskað samkeppni.¹⁰

---

⁹ Sjá t.d. forsendur dóms Hæstaréttar Íslands í máli nr. 360/2015.

¹⁰ Nánari upplýsingar um áhrif gagnsæi á möguleika fyrirtækja til að samhæfa hegðun má m.a. finna á bls. 54 í „Guidelines for market investigations: Their role, procedure, assessment and remedies“ (2013). Competition Commission.

Að mati Samkeppniseftirlitsins getur opinber aðili sem miðlar slíkum upplýsingum ekki borið því við að þær sé hægt að nálgast með öðrum hætti, en sjóðurinn ber þessu við. Þar fyrir utan getur Samkeppniseftirlitið ekki fallist á það með Flutningsjöfnunarsjóði að umræddar upplýsingar séu aðgengilegar annars staðar frá, s.s. frá Hagstofu Íslands eða úr ársreikningum félaganna. Rétt er að á heimasíðu Hagstofu Íslands má finna upplýsingar um innflutning (tonn í mánuði) á eftirfarandi vörutegundum; kol, koks, flugvélabensín, annað bensín, þotuelsneyti, gasolía, brennsluolía, smurolía og smurfeiti. Hér er hins vegar ekki um sambærilegar upplýsingar sé að ræða og Flutningsjöfnunarsjóður afhendir olíufélögunum mánaðarlega, enda taka umræddar upplýsingar Flutningsjöfnunarsjóðs mið af raunverulegu seldu magni í viðkomandi mánuði, meðan innflutningstölur Hagstofunnar taka mið af innfluttu magni hvers mánaðar, óháð því hvort salan hafi raunverulega farið fram innan mánaðarins. Gefa upplýsingar Flutningsjöfnunarsjóðs þar með mun betri mynd af hlutdeild á markaðnum í hverjum mánuði.

Í þessu sambandi skal áréttað að þó að núverandi fyrirkomulag á eldsneytismarkaðnum kunni að vera með þeim hætti í dag að innflutningur sé nær seldu magni en alla jafna, þar sem einn erlendur birgir á stóran hluta þeirra birgða sem eru í tönkum olíufélaganna, þá réttlætir það að mati Samkeppniseftirlitsins ekki á nokkurn hátt upplýsingagjöf Flutningsjöfnunarsjóðs til olíufélaganna til framtíðar. Þá telur Samkeppniseftirlitið augljóslega eðlismun á mánaðarlegri upplýsingagjöf um selt magn annars vegar og upplýsingum um sölu sem birtast eftir atvikum í ársreikningum olíufélaganna.

Samkeppniseftirlitið telur jafnframt ljóst að af þeim upplýsingum sem fram koma í ársreikningi Flutningsjöfnunarsjóðs megi með nokkuð einföldum hætti finna nákvæmar upplýsingar um greiðslur úr sjóðnum, sem gefi nokkuð glögga mynd af sölu hvers og eins olíufélags árið á undan, flokkað eftir einstökum eldsneytistegundum. Öll olíufélögin geta þannig reiknað út sína eigin hlutdeild og keppinauta sinna eftir mismunandi eldsneytistegundum, sbr. einnig umfjöllun í frummatsskýrslu. Samkeppniseftirlitið getur ekki fallist á að upplýsingar í ársreikningi sjóðsins um einstaka eldsneytistegundir séu ónákvæmur grundvöllur til að reikna út sölutölur þar sem álögð flutningsjöfnunarsjóðsgjöld geti breyst innan ársins. Það athugist í þessu sambandi að þótt stjórn sjóðsins kunni að vera heimilt samkvæmt lögum að ákvarða gjaldið til þriggja mánaða í senn er ekki að sjá að slíkar breytingar eigi eða hafi átt sér stað reglulega.

Ekki verður séð að á sjóðnum hvíli skylda til umræddrar upplýsingagjafar á grundvelli laga nr. 103/1994. Þá hafa engin efnisleg rök verið færð fram af hálfu stjórnar sjóðsins fyrir tilgangi eða nauðsyn upplýsingagjafarinnar, önnur en þau að upplýsingarnar séu veittar olíufélögunum á grundvelli upplýsingalaga nr. 140/2012. Samkeppniseftirlitið getur ekki fallist á að slík skilyrðislaus upplýsingaskylda sjóðsins verði leidd af ákvæðum upplýsingalaga nr. 140/2012. Upplýsingaréttur samkvæmt lögum nr. 140/2012 byggir á afmarkaðri beiðni frá viðkomandi aðila sem upplýsinganna óskar um fyrirliggjandi gögn varðandi tiltekið mál. Almenn er þannig ekki skylt að útbúa t.d. ný skjöl eða önnur gögn í tengslum við slíka beiðni. Þá er í lögnum mælt fyrir um undanþágu frá upplýsingarétti aðila, sbr. 14. grein þeirra, og upplýsingarétti almennings, sbr. 9. gr. þeirra, sem meta verður í hverju tilviki með hliðsjón af þeim hagsmunum sem um ræðir hverju sinni. Getur Samkeppniseftirlitið því ekki fallist á að skylda Flutningsjöfnunarsjóðs til reglubundinnar upplýsingagjafar til olíufélaganna geti verið réttlætt af ákvæðum upplýsingalaga með þeim hætti sem sjóðurinn heldur fram.

4.

Tilmæli til Flutningsjöfnunarsjóðs

Í ljósi alls framangreinds og með vísan til d-liðar 9. gr. reglna nr. 490/2013, sbr. einnig c-liðar 1. mgr. 8. gr., beinir Samkeppniseftirlitið þeim tilmælum til Flutningsjöfnunarsjóðs að hætta þeirri reglubundnu upplýsingagjöf til olúfélaganna sem skapast hefur venja um í framkvæmd sjóðsins, og nánar hefur verið rakin hér að framan. Verði ekki orðið við tilmælum um breytingar á upplýsingagjöf sjóðsins til olúfélaganna telur Samkeppniseftirlitið forsendur fyrir hendi til að taka til sérstakrar skoðunar hvort nauðsynlegt sé að grípa til aðgerða gegn athöfnum Flutningsjöfnunarsjóðs til að sporna við þeirri venju sem skapast hefur í framkvæmd um upplýsingagjöfina, sbr. heimild í b-lið 9. gr. reglna nr. 490/2013, um markaðsrannsóknir Samkeppniseftirlitsins, sbr. b- og/eða c-lið 1. mgr. 16. gr. samkeppnislaga, sbr. einnig 2. mgr. sömu greinar.

IV.

Álitsorð

„Það er mat Samkeppniseftirlitsins að háttsemi Flutningsjöfnunarsjóðs raski samkeppni á eldsneytismarkaðnum almenningi til tjóns.

1. gr.

Með vísan til c-liðar 1. mgr. 8. gr. samkeppnislaga nr. 44/2005, beinir Samkeppniseftirlitið þeim tilmælum til Flutningsjöfnunarsjóðs að láta af samkeppnishamlandi upplýsingagjöf til olúféлага sem starfa á eldsneytismarkaðnum.“

Samkeppniseftirlitið

Páll Gunnar Pálsson